

Бойченко В.С.,*к.е.н., доцент,**доцент кафедри управління персоналом і економіки праці,
Запорізький національний технічний університет*

СТРУКТУРНА КОМПОЗИЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Анотація. У статті проаналізовано підходи до трактування поняття «організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону» та сформовано власне бачення його трактування на основі систематизації його ознак. Наведено цілі, завдання та структуру такого забезпечення. Відмічено вимоги, яким повинно відповідати організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону, а також рівні, на яких таке забезпечення здійснюється. Виділено принципові відмінності державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування.

Ключові слова: регіон, управління розвитком, організаційно-економічне забезпечення, правове забезпечення, рівні управління розвитком регіону.

Постановка проблеми. Управління розвитком регіону (УРР) – це вплив суб'єкта управління з метою підвищення рівня життя мешканців регіону та створення умов для економічного розвитку регіону на об'єкт управління за допомогою правових, економічних, фінансових, організаційних та інформаційних важелів у відповідності до законодавства України, стратегій та програм розвитку регіонів країни [1, с. 194].

Взаємозв'язок між об'єктами та суб'єктами УРР передбачає існування розвинутої системи економічних, соціальних, організаційних, територіальних, політичних та інших відносин, для ефективного розвитку яких насамперед необхідне належне ресурсне забезпечення, серед якого важливу роль відіграє організаційно-економічне [2, с. 81; 3, с. 130].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченням питань щодо управління розвитком регіону займаються багато науковців. Так, проблеми ресурсного забезпечення УРР розглядали такі вчені, як: Гранберг А. [4], Ібатулін Ш.І. [5], Варналій З.С. [6], Олійник Я.Б. [7] та ін., праці яких мають теоретичну та практичну значимість. Питання організаційно-економічного розвитку УРР розглядають: Дрогунцов С. та Федоришева А. [8], Загоруйко І.Ю. та Хисамова А.І [9], Маджора О.Ю. [10], Симкин Д.Г. та Малицький А.А. [11], Федорович В.О. [12] та багато інших.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Однак на сьогодні недостатньо розглянуто залишається проблема структури організаційно-економічного забезпечення УРР, що пов'язано з недоліками у сучасній системі як державного, так і місцевого управління.

Мета статті полягає у вивченні та деталізації структурної композиції організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону.

Виклад основного матеріалу дослідження. Формування організаційно-економічного забезпечення УРР обумовлюється перш за все необхідністю стабілізації функціонування комплексної системи розвитку регіону. Тому для того, щоб вивчити структурні складові організаційно-економічного забезпечення, наведемо його визначення (табл. 1).

Узагальнення наведених в таблиці 1 основних підходів до визначення поняття «організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону» дало можливість сформулювати наступне бачення цього поняття на основі систематизації його ознак. Отже, організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону – це процес взаємодії та взаємозв'язку організаційно-управлінських та економічних методів, форм, прийомів, важелів та інструментів впливу на життєдіяльність регіону задля підвищення ефективності економіки регіону та зростання якості життя його мешканців за допомогою та під керівництвом регіональних органів влади з урахуванням багатьох чинників зовнішнього середовища, який складається з механізму, розробки, реалізації та контролю цього процесу.

Так, виходячи з вищенаведеного трактування організаційно-економічного забезпечення УРР та аналізуючи думки науковців, слід відмітити, що метою такого забезпечення є:

1. Узгодження економічних, соціальних і екологічних інтересів суспільного виробництва як по вертикалі (державні, регіональні, місцеві), так і по горизонталі (територіальні, відомчі, на рівні зв'язків між підприємствами тощо) [22, с. 43; 23, с. 126].

2. Підвищення рівня та якості життя мешканців регіону, зокрема, через підвищення рівня зайнятості, ділової активності та стандартів соціального забезпечення, зростання обсягів ВРП тощо [19, с. 66].

3. Координація управлінських дій у сфері вибору виробничо-збутової стратегії регіону і зміни налаштувань функціональності організаційної структури управління регіоном [24].

Відповідно до такої мети, організаційно-економічне забезпечення УРР потребує вирішення наступних завдань: зростання конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості регіону; розвиток виробничої та невиробничої бази регіону; розвиток пріоритетних галузей економіки регіону на інноваційній основі; активізація ділової активності в регіоні; розвиток інфраструктури регіону [19, с. 66]; зміцнення і посилення природно-техногенної та екологічної безпеки регіону [22, с. 45].

Окрім того, відмічено, що для досягнення поставлених завдань організаційно-економічне забезпечення повинно мати відповідну структуру (рис. 1).

Тобто, виходячи з даних рисунка 1, організаційне забезпечення УРР можливо при наявності як мінімум трьох учасників, які сприяють: формуванню ієрархії рівнів управління регіоном та закріпленню їх повноважень; співпрацюють при розробці, супроводі та реалізації стратегічних програм та проєктів розвитку регіону. Економічне забезпечення, при наявності необхідних ресурсів та інструментів перш за все передбачає: деталізацію видів фінансової підтримки галузей економіки, джерел, порядку та схем фінансування та підтримки суб'єктів ринку; уточнення податкових важелів впливу на ринок; забезпечення прозорості підтримки суб'єктів ринку та розробку механізмів здійснення такої політики.

Правове забезпечення, яке необхідно для функціонування будь-якого процесу, передбачає: створення необхідної законодавчо-нормативної бази, що буде регламентувати інтереси і розмежування повноважень кожного учасника цього процесу; розробку принципів зацікавленості в ефективній роботі кожного учасника.

Саме тому, враховуючи визначення, мету, завдання та складові організаційно-економічного забезпечення визначено, що воно повинно відповідати наступним вимогам: функціонувати в межах певного нормативно-правового поля; забезпечувати надійний захист інтересів; прогнозувати та своєчасно запобігати несприятливим процесам; ефективно функціонувати у будь-яких ситуаціях (при підйомі та при спаді); визначатися чіткою структурою і функціональним розмежуванням органів влади [22, с. 48].

Отже, формування дієвого організаційно-економічного забезпечення УРР перш за все вимагає відповідного співвідношення між основними суб'єктами УРР, оскільки це сприятиме переходу на інноваційний шлях розвитку.

Так, фактично організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону здійснюється на певних рівнях та за наступними ознаками [25; 28; 29, с. 79; 30, с. 84; 31; 32]:

1. За суб'єктним складом:

– державне управління, як вплив на регіональну систему в цілому для забезпечення цілісності економіко-правового простору розвитку регіону (державні органи: Президент України; Кабінет Міністрів України; органи місцевої державної вико-

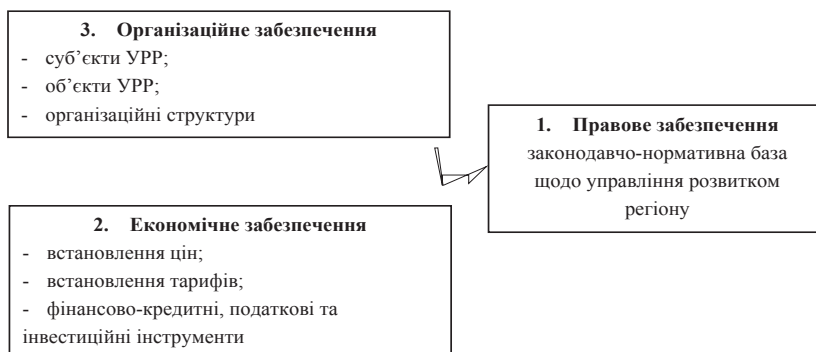

Рис. 1. Складові організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону

Джерело: складено автором на основі [17, с. 27; 25; 19, с. 65–66; 11, с. 89; 26, с. 73; 27, с. 186]

Таблиця 1

Підходи до трактування поняття «організаційно-економічне забезпечення управління розвитком регіону»

Автор	Суть поняття
Системний підхід	
Дрогунцов С., Федорищева А.	У широкому сенсі – це система заходів, що стосуються покращення життя мешканців регіону та означає наявність взаємопов'язаних організаційно-адміністративних та економічних заходів. У вузькому сенсі воно включає економічні заходи з адміністративним впливом [8, с. 72].
Симкин Д.Г., Малицький А.А.	Комплексна система, яка утворює результуючу сукупність організаційних і економічних важелів впливу на об'єкт управління для забезпечення ефективності управління. Це механізм взаємозв'язку організаційної структури управління та наявних ресурсів з методами, прийомами і правилами господарювання, спрямованими на найефективніше функціонування і розвиток регіону [11, с. 89; 12].
Федорович В.О.	Різномірне ієрархічна система взаємопов'язаних між собою елементів та їх суб'єктів, об'єктів, принципів, методів, інструментів тощо, а також способів їх взаємодії, під впливом яких покращуються економічні відносини чи інтереси усіх суб'єктів та об'єктів УРР [13].
Загоруйко І.Ю., Хисамова А.І.	Система методів, інструментів та прийомів, які забезпечують в існуючих умовах стійкий розвиток регіону [9, с. 175].
Мірошниченко О.Ю., Карюк В.І.	Динамічна відкрита система, яка враховує вплив різноманітних внутрішніх і зовнішніх факторів [14]
Грузнов І.І.	Система організаційно-економічних, правових, управлінських дій, способів і процесів, які формують і впливають на функціонування регіону, що повинно призводити до досягнення запланованих результатів [15, с. 15].
Гуменюк М.М.	Система організаційних та економічних форм, методів, способів і критеріїв здійснення економічних процесів і явищ розвитку всіх видів економічної діяльності [16].
Цільовий підхід	
Коритько Т.Ю., Ковальчук В.Г.	Складна сукупність інструментів і процесів прямого та непрямого впливу на всі умови життєдіяльності регіонального співтовариства задля підвищення ефективності економіки регіону та зростання якості життя його мешканців за допомогою та під керівництвом регіональних органів влади з урахуванням багатьох чинників зовнішнього середовища [17, с. 27; 18, с. 85].
Мацегора О.Ю., Кушнірецька О.В., Демидюк О.М.	Сукупність організаційно-управлінських та економічних методів, форм, прийомів, важелів та інструментів впливу на соціально-економічний та екологічний розвиток регіону з метою забезпечення досягнення його стратегічних цілей та завдань [10, с. 133; 19, с. 64–65].
Лаврентьєва Є.А., Алексеєва Є.Г.	Взаємозв'язок механізмів управління та сукупності економічних ресурсів для досягнення поставлених цілей та задач [20, с. 128].
Інноваційний підхід	
Тульчинська С.О.	Взаємозв'язок економічних відносин, принципів, методів і форм організації, створення, впровадження та комерціалізації нововведень [21, с. 91].

навчої влади та органи спеціального державного управління в певній галузі);

– виконавча влада, як адміністративне управління державними справами (самоврядні органи: органи місцевого самоврядування);

– конкретні органи публічної влади на регіональному рівні, який зумовлений потребами життя суспільства та направлені на реалізацію ринкового потенціалу об'єктів і відносин власності (громадські формування, органи громадського управління);

– індивідуальні суб'єкти підприємництва та об'єднань громадян, які діють на відповідній території й відповідно до своїх статутів займаються проблемами регіонального розвитку та забезпечують соціальну стабільність через механізм участі мешканців регіону та бізнес-суб'єктів в управлінні власністю.

2. За функціями управління: загальнодержавне; галузеве; регіональне; місцеве.

Однак в Конституції України [33] на сьогодні закріплено дві системи влади на місцях: місцеві державні адміністрації (які є місцевими органами виконавчої влади) та місцеве самоврядування (публічна влада територіальних громад). Тобто, існуюча модель управління розвитком регіону в Україні реалізується через політичну та економічну системи: діють призначені з центру державні адміністрації та обрані населенням місцеві органи влади.

Доцільним представляється визначення сутності та функцій існуючих рівнів управління розвитком регіону [18, с. 85]. Державне управління регіонами – це управлінська діяльність, яка здійснюється через адміністрацію, призначену центральними або іншими вищими органами влади. Місцеве самоврядування – це особлива організація державної влади, що ґрунтується на виборних началах, яке здійснюється за допомогою

місцевих спільнот, місцевих жителів, зацікавлених у місцевому самоврядуванні [34, с. 37].

Як визначено Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», місцеве самоврядування – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України [35].

Згідно з Європейською хартією місцевого самоврядування, місцеве самоврядування – це право і спроможність відповідних місцевих органів здійснювати в межах закону регулювання і управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до їхньої компетенції, в інтересах місцевого населення та яке здійснюється радами або зборами, члени яких вільно обираються таємним голосуванням на основі прямого, рівного, загального виборчого права і які можуть мати підзвітні їм виконавчі органи [36].

Виходячи з визначень державного управління та місцевого самоврядування, можна виділити принципові відмінності між ними (табл. 2).

Дослідивши рівні управління розвитком регіону, слід погодитися з думкою Бородіна Є.І. та Шапаренко Т.І., що актуальним науковим завданням виявляється дослідження законодавчих засад організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону [37].

Нормативно-правові документи є основою будь-якої державно-управлінської діяльності та умовою розвитку будь-якої сфери. Воно вкрай необхідно і для розвитку регіонів. В Україні на сьогодні існує певна кількість нормативно-правових актів, які регламентують управління розвитком регіону та які умовно можна розділити на три підгрупи, спрямовані на: правове, соціальне, економічне і організаційне забезпечення УРР. Ці правові документи мають загальний і спеціальний характер.

Таблиця 2

Відмінності місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування

№ з/п	Державне управління регіонами	Місцеве самоврядування
1	Необхідність створення її конфігурації визначається виключно державою	Держава визнає їх і законодавчо регламентує їхню діяльність
2	Посадові особи призначаються	Посадові особи обираються
3	Органи підконтрольні і підзвітні центральним чи іншим вищим органам державної влади	Органи підконтрольні і підзвітні територіальній громаді
4	Органи є агентами державної влади на місцях, виконавцями державних рішень	Органи самостійно вирішують коло питань, для чого наділені бюджетною, фінансовою, господарською, майновою автономією
5	До функцій входить: – стратегічні програми розвитку господарства країни; – фінансування; – координування науково-технічних та структурно-інвестиційних програм; – здійснення фінансово-кредитного регулювання грошового обігу; – підтримка на певному рівні роздрібних цін; – гарантування населенню країни прожиткового мінімуму і необхідного соціального захисту; – розробка ефективної системи заходів по захисту громадян, підприємств і організацій від стихійного лиха, виробничих аварій; – вирішення актуальних соціальних, культурних та екологічних проблем; – представлення інтересів країни в міжнародних економічних відносинах	До компетенції входять: – розробка стратегії і тактики розвитку і розміщення продуктивних сил області; – підготовка та затвердження прогнозів-планів розвитку, а також програм загального регіонального значення; – координація внутрішньообласних виробничих зв'язків; – стимулювання розвитку міжгалузевих виробництв; – спільно з міськими та районними органами управління визначення території для розміщення нових виробничих об'єктів; – контроль стану навколишнього середовища і природокористування; – регулювання внутрішньообласної міграції населення та ін. Вирішують всі місцеві питання забезпечення умов нормальної життєдіяльності населення

До першої групи належать законодавчі акти, які одночасно адресуються цілому ряду суб'єктів або групі суб'єктів суспільних відносин, проголошують і юридично закріплюють принципи, які лежать в основі правового стану і правового регулювання їх діяльності. Друга група складається зі спеціальних законів, що також забезпечують регулювання державного управління в тій чи іншій сфері. Третя група включає підзаконні нормативно-правові акти: постанови і розпорядження КМУ, інструкції, положення, що приймаються спеціалізованими міністерствами України у певній сфері.

Спираючись на твердження науковців [38, с. 582; 39, с. 84–85; 40; 41, с. 158] та аналізуючи сучасну нормативно-правову основу на різних рівнях управління, можна стверджувати, що в Україні існує правове поле для забезпечення ефективного розвитку регіонів та місцевого самоврядування, однак становлення правової бази регулювання організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону ще не завершено, тому удосконалення регуляторної політики є об'єктивно необхідним процесом, функціонування якого доцільно розглянути на рівнях державного та місцевого регулювання. Окрім того, правове поле потребує децентралізації, систематизації та упорядкування, оскільки деякі питання ще й досі залишаються не остаточно та/або недостатньо врегульовані.

Тому на сьогодні вкрай необхідно сформувати належну правову основу організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону, яка забезпечить ефективне функціонування усіх суб'єктів та об'єктів УРР.

Висновки. Таким чином, встановлено, що управління розвитком регіону повинно бути основане на нормативно-правовій базі та забезпечуватися організаційними та економічними заходами функціонування об'єктів управління. У свою чергу, сам процес забезпечення включає в себе: механізм, розробку, реалізацію та контроль.

Виявлено, що сутність організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону полягає у взаємодії керівного апарату організаційної структури регіону та поєднанні сукупності засобів фінансово-економічного розвитку регіону задля підвищення ефективності економіки регіону та зростання якості життя його мешканців.

Однак на сьогодні функції організаційно-економічного забезпечення управління розвитком регіону розосереджені на різних рівнях управління регіоном, що негативно впливає на їх виконання. Тому детального вивчення потребує вивчення особливостей реформування принципів та методів такого забезпечення.

Література:

1. Бойченко В.С. Теоретичні засади вивчення елементів управління розвитком регіону / В.С. Бойченко // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». – 2014. – Вип. 9. – Ч. 1. – С. 191–195.
2. Пнасюк М.В. Управление регионом: территориальный поход : [монография] / М.В. Пнасюк. – Казань, 2005. – 161 с.
3. Брижань І.А. Умови та чинники переходу України до моделі сталого розвитку / І.А. Брижань // Вісник Полтавської державної аграрної академії – 2013. – № 1. – С. 128–133.
4. Гранберг А. Стратегия территориального социально-экономического развития: от идеи к реализации / А. Гранберг // Вопросы экономики. – 2007. – № 9. – С. 15–28.
5. Ібатуллін Ш.І. Оцінка впливу великого міста на поляризацію регіонального розвитку / Ш.І. Ібатуллін // Науковий вісник НАУ. – 2007. – № 109. – С. 307–317.
6. Політика регіонального розвитку в Україні: особливості та пріоритети: аналіт. доп. / За ред. З.С. Варналія. – К., 2005. – 62 с.

7. Регіональна економіка / За ред. Я.Б. Олійника. – К. : КНТ ; Вид. С.Я. Фурса, 2008. – 444 с.
8. Дорогунцов С. Державне регулювання техногенно-екологічної безпеки в регіонах України / С. Дорогунцов, А. Федорищева // Економіка України. – 2002. – № 4. – С. 70–76.
9. Загоруйко І.Ю. Формирование организационно-экономического механизма управления устойчивым развитием электроэнергетики / И.Ю. Загоруйко, А.И. Хисамова // Бизнес в законе. – 2012. – № 3. – С. 174–178.
10. Мацегора О.Ю. Організаційно-економічний механізм реалізації стратегії соціально-економічного розвитку регіону / О.Ю. Мацегора // Вісник Східноукраїнського національного університету імені В. Даля. – 2013. – № 16(205). – С. 130–134.
11. Симкин Д.Г. Некоторые особенности развития организационно-экономического механизма управления регионом / Д.Г. Симкин // Вестник ОГУ. – 2009. – № 8. – С. 88–92.
12. Малицький А.А. Організаційно-економічний механізм управління підприємством: сутність та структура / А.А. Малицький [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://intkonf.org/malitskiy-aa-organizatsiyno-ekonomichniy-mehanizm-upravlinnya-pidpriemstvom-sutnist-ta-struktura/>.
13. Федорович В.О. Состав и структура организационно-экономического механизма управления собственностью крупных промышленных корпоративных образований / В.О. Федорович // Сибирская финансовая школа. – 2006. – № 2 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.uran.donetsk.ua/~masters/2008/fem/parvina/library/st5.htm>.
14. Мірошніченко О.Ю. Етапи формування організаційно-економічного механізму інноваційної діяльності підприємств / О.Ю. Мірошніченко, В.І. Карюк // Ефективна економіка. – 2012. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=932>.
15. Грузнов І.І. Організаційно-економічні механізми управління / І.І. Грузнов. – Одеса : Астропрінт, 2000. – 292 с.
16. Гуменюк М.М. Удосконалення організаційно-економічного механізму забезпечення ефективності сільськогосподарських підприємств / М.М. Гуменюк // Ефективна економіка. – 2013. – № 12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2637>.
17. Коритько Т.Ю. Формування організаційно-економічного механізму сталого розвитку регіону / Т.Ю. Коритько // Економіка і регіон. – 2012. – № 6 (37). – С. 25–29.
18. Ковальчук В.Г. Вдосконалення механізму державного управління сталим розвитком регіону / В.Г. Ковальчук // Державне управління в Україні: історія державотворення, виклики та перспективи : мат. IV міжнар. наук. конф. аспірантів та докторантів з державного управління (Одеса, 14 червня 2013 р.). – Одеса, 2013. – С. 84–88.
19. Кушнірецька О.В. Теоретичні підходи до визначення суті організаційно-економічного механізму управління соціально-економічним розвитком регіону / О.В. Кушнірецька, О.М. Демидюк // Регіональна економіка. – 2010. – № 3. – С. 63–70.
20. Лаврентьева Е.А. Анализ сущности организационно-экономического механизма управления навигационно-гидрографическим обеспечением судоходства / Е.А. Лаврентьева, Е.Г. Алексеева // Вестник Государственного университета морского и речного флота имени адмирала С.О. Макарова. – 2014. – Вып. 2. – С. 122–131.
21. Тульчинська С.О. Функціонування організаційно-економічного механізму інноваційного процесу / С.О. Тульчинська // Стратегічні пріоритети. – 2008. – № 1(6). – С. 89–95.
22. Хлобистов Є.В. Екологічна безпека трансформаційної економіки / Є.В. Хлобистов ; відп. ред. С.І. Дорогунцов. – К. : Чорнобильінтерінформ, 2004. – 334 с.
23. Школинский С.В. Организационно-экономическое обеспечение инновационного развития региона / С.В. Школинский // Вестник Московского университета имени С.Ю. Витте. Серия 1. Экономика и управление – 2013. – № 2. – С. 126–131.
24. Гриньова В.М. Основні напрями вдосконалення організаційно-економічного механізму забезпечення конкурентоспроможності продукції промислового підприємства / В.М. Гриньова, Н.В.

- Мисько // Ефективна економіка. – 2013. – № 9 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2298>.
25. Самойленко І.О. Організаційно-економічний механізм розвитку регіонального ринку електроенергії / І.О. Самойленко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eprints.kname.edu.ua/32506/1/59.pdf>.
26. Николаева Е.И. Организационно-экономический механизм обеспечения устойчивого развития жилищно-коммунального хозяйства региона / Е.И. Николаева // Экономика и управление: новые вызовы и перспективы: матер. III международ. науч.-практ. конф. (Тольяти, 6–7 ноября 2012). – Тольяти : ПВГУС, 2012. – С. 73–75.
27. Антипина Н.И. Организационно-экономическое обеспечение инновационной деятельности в регионе: сравнительная оценка / Н.И. Антипина // Экономические и социальные перемены: факты, тенденции, прогноз. – 2014. – № 2(32). – С. 186–197.
28. Базавлук Н.Ю. Реалізація напрямів реформування управління регіональним розвитком в умовах модернізації України / Н.Ю. Базавлук [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2012-01%287%29/12bnyumu.pdf>.
29. Гербева Л.Ю. Роль института собственности в национальной экономике / Л.Ю. Гербева, Ю.И. Коротченко // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2012. – № 13. – С. 79–83.
30. Коротченко Ю.И. Система мониторинга управления собственностью региона / Ю.И. Коротченко, Л.Ю. Гербева // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2014. – № 4(165). – С. 82-87.
31. Чернюк Л.Г. Місцеві органи влади в системі регіонального управління / Л.Г. Чернюк // Ефективна економіка. – 2014. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2779>.
32. Андрейцев В. Тектолого-правові аспекти забезпечення сучасної екологічної політики держави / В. Андрейцев [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.info-prensa.com/article-860.html>.
33. Конституція України від 15.05.2014 р. // Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1 Спеціальний випуск. – Ст. 2 598.
34. Управління регіональним розвитком туризму : [навч. посіб.] / За ред. В.Ф. Семенова – Одеса, 2011. – 225 с.
35. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 16.08.2015 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
36. Європейська хартія місцевого самоврядування від 15.10.1985 р. // Офіційний вісник України. – 2015. – № 24. – Ст. 718.
37. Бородин Є.І. Концептуальні засади державного управління музейною справою в Україні: нормативно-правовий аспект / Є.І. Бородин, Т.І. Шапаренко // Публічне адміністрування: теорія та практика. – 2012. – № 2(8) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2012-02%288%29/12beinpa.pdf>.
38. Балджи М.Д. Організаційно-економічне забезпечення регулювання комплексного природокористування / М.Д. Балджи, А.І. Ковальов // Формування ринкової економіки. – 2011. – Спец. вип. Регіональний розвиток України: проблеми та перспективи. Ч. 2. – С. 575–583.
39. Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети : [монографія] / За ред. З.С. Варналія. – К. : НІСД, 2007. – 820 с.
40. Решота О. Нормативно-правові засади реформування державного управління України / О. Решота // Демократичне врядування. – 2009. – № 3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/e-journals/DeVr/2009_3/fail/+Reshota.pdf.
41. Бабінова О. Окремі аспекти нормативно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні / О. Бабінова // Вісник Національної академії державного управління. – 2010. – № 3. – С. 156–164.

Бойченко В.С. Структурная композиция организационно-экономического обеспечения управления развитием региона

Аннотация. В статье проанализированы подходы к трактовке понятия «организационно-экономическое обеспечение управления развитием региона» и сформировано собственное видение его трактовки на основе систематизации его признаков. Приведены цели, задачи и структура такого обеспечения. Отмечены требования, которым должно отвечать организационно-экономическое обеспечение управления развитием региона, а также уровни, на которых такое обеспечение осуществляется. Выделены принципиальные различия государственных администраций и органов местного самоуправления.

Ключевые слова: регион, управление развитием, организационно-экономическое обеспечение, правовое обеспечение, уровни управления развитием региона.

Boichenko V.S. The structural composition of the organizational-economic ensure management to the development of the region

Summary. The paper analyzes the approaches to the interpretation of the concept of «organizational and economic maintenance of management development in the region» and formed his own vision of the treatment based on the systematization of its features. Given the goals, objectives and structure of the maintenance. Noting the requirements to be met by the organizational and economic maintenance of management development in the region, as well as the levels at which such maintenance is carried out. Highlighted the fundamental differences of state administrations and local self-government.

Keywords: region, management development, organizational and economic support, legal support, levels of management development in the region.